

i overensstemmelse med kontrakterne for lånene, medens der i 1946 blev betalt amortisation for årene 1944—46.

Det stadig voksende renteunderskud og de formindskede bidrag til reserve- og administrationsfonden er en følge af de fortsatte ekstraordinære indfrielse af fondens udlån.

Terminsrestancerne ultimo 1947 på fondens udlån udgør ca. 21 000 kr. mod ca. 69 999 kr. ultimo 1946. Af restancebeløbet er ca. 17 400 kr. berigtiget inden 21. december 1948.

I to tilfælde (Arbejderbo, Helsingør, og Arbejdernes Andels-Boligselskab, Odense) har revisionskontoret anket over, at nettoprovenuet, ialt ca. 180 000 kr., fra de respektive ejendommers omprioritering er tilladt anvendt til afdrag på den del af selskabernes gæld, hvoraf der svares en rente til boligfonden på 5 pct. p. a., medens det ifølge kontorets formening havde været rimeligt, at der var sket nedbringelse af selskabernes gæld til boligfonden på grund af § 5-henstand, hvilken gæld er rentefri.

Den tilladte fremgangsmåde ligger ikke på linie med den i andre omprioriteringssager anvendte og er i modstrid med statens finansielle interesser, idet de modsvarende kasseobligationer er uopsigelige og derfor fortsat må forrentes af staten gennem dennes dækning af statsboligfondens således forøgede underskud, hvorfor rådet har foranlediget boligministeriets opmærksomhed henledt på sagen. Desuden har revisionskontoret anket over, at en dubiøs debitor, der skyldte boligfonden ca. 4 200 kr., ved frivilligt forlig i 1937 nedskrevet til 2 000 kr. at afvikle rentefrit med 100 kr. halvårlig, har fået eftergivet en restgæld på 1 100 kr., uanset at hans indtægts- og formueforhold ifølge hans skatteansættelse ikke synes at motivere en sådan eftergivelse. Da det efter rådets formening derhos måtte være tvivl underkastet, om det foreliggende tilfælde falder ind under de af indenrigsministeriet i en skrivelse af 15. august 1947 fastsatte regler for eftergivelse, og da den fulgte fremgangsmåde fører til forskelsbehandling af boligfondens dubiøse debitorer også med henblik på det personlige ansvar for statens låntagere indenfor andre kategorier, har rådet foranlediget sagen optaget til drøftelse med boligministeriet. Endvidere har spørgsmålet om sammensætningen af statsboligfondens årlige underskud været drøftet i rådet, idet revisionskontoret finder, at der bl. a. af statistiske grunde bør ske en sådan kontering af dette beløb, at det af statsregnskabet fremgår, hvor meget der er egentlig driftsunderskud, og hvor meget der må betragtes som rentetilskud, hovedsagelig hidrørende fra manglende opsigelsesmuligheder for kasseobligationerne. Statsboligfondens underskud for 1947 vil således figurere på statsregnskabet med ca. 1,5 mill. kr., men heraf er ca. 1 mill. kr. renteunderskud, medens det egentlige driftsunderskud beløber sig til ca. 0,5 mill. kr. Boligministeriets opmærksomhed er henledt på spørgsmålet.

4. Den kommunale Lånefonds regnskab for 1947—48.

Regnskabet viser et underskud på 149 933 kr. 83 øre mod et underskud på 53 643 kr. 68 øre i 1946—47, altså en forøgelse af underskuddet på ca. 96 000 kr., der fremkommer på følgende måde:

1) Renteudgifter (efter fradrag af valutakursfortjeneste) overstiger renteindtægter med ca. 203 000 kr., medens forskellen i 1946—47 udgjorde ÷ ca. 103 000 kr. eller en nedgang på	÷	ca. 100 000 kr.
2) Bidrag til reserve- og administrationsfonden er gået ned med	÷	- 5 000 -
3) Bevægelse på andre konti	+	- 9 000 -
hvilket giver en samlet forminskelse på		<u>ca. 96 000 kr.</u>